

סיפורם של הנוצ המיוחד

נעת המדריך יקריא לחניכים את הסיפור המיוחד הבא שסיפר הרב יוני לביא:

"אתה לא מכיר אותי", נשמע הקול מעבר לקו, "אבל קוראים לי דבורה בן חיים. אני גרה באשקלון ושמעתי אתמול בלילה את התוכנית שלך ברדיו. מה שסיפרת שם הזכיר את מה שקרה לי ואני חייבת לשתף אותך בזה. אפשר?"

לסיפורים אני אף פעם לא מסרב, ודבורה חלקה איתי את הסיפור המדהים הבא:

"זה קרה לפני 18 שנה. באותו לילה אברהם, בעלי, ואני הלכנו לבקר חברים. השארנו בבית את שלושת הילדים שלנו ישנים. איך שהגענו לבית של החברים נהייתה לי בלב הרגשה רעה. "אברהם", אמרתי לבעלי, "אני מרגישה שמישהו לא טוב קרה... בוא נחזור הביתה".

מה עובר עלייך, דבורה!?! הוא התעצבן, הרגע הגענו. אנשים מחכים לנו. מה פתאום לחזור עכשיו?!

אבל אני התעקשתי בכל הכוח שחייבים לחזור, ובלית ברירה אברהם עצר מונית וחזרנו. תוך כדי שאנחנו עולים במדרגות, המשיכה דבורה לספר, הרגשנו ריח חריף של גז ממלא את האוויר. נכנסו הביתה וגילינו את הסיבה. הצינור שמוביל את הגז אל הכיריים נקרע וכל הדירה הייתה מוצפת בגז. הילדים היו שקועים בשינה עמוקה ולא התעוררו. מיד סגרנו את הברז הראשי של הגז, הערנו את הילדים והוצאנו אותם מהדירה ופתחנו חלונות כדי לאוורר את הכול. אין לי ספק, שאם היינו מגיעים שעה יותר מאוחר, הילדים שלנו היו נחנקים למוות מהרעלת גז", חתמה דבורה את הסיפור.

"וואו", אמרתי לה, "איזה נס היה לכם! ומדהים איך בתור אמא הייתה לך איזו אינטואיציה פנימית שאת חייבת לחזור כדי להציל את הילדים שלך".

"חכה חכה", הפתיעה אותי דבורה, "עוד לא הגעתי לפואנטה של הסיפור. כעבור חצי שנה שמעתי בחדשות על אירוע דומה בירושלים. הייתה דליפת גז בדירת מגורים אבל שם זה נגמר באסון גדול. האדם שנכנס לדירה הריח את הגז, אך בגלל שהיה לילה הוא מיהר להדליק את האור כדי לראות בדיוק מה קרה. ההדלקה הציתה ניצוץ קטן שבצירוף לגז גרם לפיצוץ אדיר. חצי בניין נחרב. אנשים נהרגו ועשרות נפצעו".

דבורה לקחה נשימה גדולה וסיימה את סיפורה: "כשאברהם ואני חזרנו הביתה, לעומת זאת, אנחנו לא הדלקנו את האור. אנחנו אף פעם לא מדליקים את האור. כי אנחנו עיוורים... אני מלידה ובעלי מגיל שנתיים. מאז ומתמיד קוננתי על הגורל האכזר שנטל ממני את מאור עיניי והטיל עלי לחיות בחושך מוחלט. כמה קשה לחיות כעיוור כשכל אתגר הוא עבורך קשה פי כמה. אך באותו לילה שחזרנו הביתה הבנתי הכול. העיוורון שמלווה אותי כל השנים הוא זה שהציל את החיים שלי ושל הילדים שלי".

בסוף הסיפור העוצמתי, המדריך יפנה אל החניכים וישאל אותם - מה לדעתכם אנחנו יכולים ללמוד מהסיפור הזה כלפי המציאות בה אנו נמצאים כיום?

לאחר שהחניכים יענו כפי דעתם, המדריך יוכל לשקף עם החניכים את התשובות, ולומר להם - כפי שהנס של בני הזוג הגיע רק משום שהם היו עיוורים, כך גם בחיינו הלאומיים – לעיתים על מנת להגיע אל האור, הטוב והברכה שהקב"ה מתכנן עבורנו אנו צריכים לעבור דרך האתגר והחושך, שבלעדיהם לא היינו מצליחים להגיע אליהם. נוכל לראות זאת באופן היסטורי כיצד למרות התלאות, הגלויות והמלחמות שעברנו לאורך ההיסטוריה, ולמרות שהיינו מצפים שהקשיים היו מורידים ומחלישים אותנו כאומה, אך דווקא מכל תקופה צמחנו, התפתחנו ובנינו קומה נוספת בעם: רוחנית (יציאת מצרים ומתן תורה), תורנית (גירוש ספרד וכדו' וכתובת תורתם של הראשונים), וציונית (שואה והקמת המדינה).